

Riigikogu esimehe Lauri Hussari tervituskõne Eesti lipu 142. aastapäeva hommikul Kubneri aias

Lugupeetud liputoimkondade esindajad, head kaasmaalased! Armsad Eesti inimesed, kes te olete sel varahommikusel tunnil kogunenud Pika Hermannini torni jalamile, et austada südamest meie sinimustvalget lippu!

Täna, kuldsete päikesekiirte saatel, tähistame Eesti rahvuslipu 142. sünnipäeva. Lipu, mis pühitseti Pühajärvel ning mis on saatnud meie rahvast läbi keeruliste aegade, kandnud endas meie lootusi, unistusi ja vabadustahet.

Seda päeva tähistatakse üle kogu Eesti ning kindlasti ka paljudes eesti kogukondades üle ilma. Kõikjal, kus lehvib sinimustvalge, elab edasi side Eestiga, meie keele, kultuuri ja rahvusliku eneseteadvusega.

Täna soovin peatuda Eesti lipu nähtavusel avalikus ruumis ning sellel, kui oluline on meie riigilipu väärikas esitlemine. Lipp ei ole pelgalt riiklik sümbol. Ta on märk meie ühtekuuluvusest, meie ajaloomälust ja usust Eesti tulevikku.

Viimase aasta jooksul on Eesti lipu nähtavus avalikus ruumis kasvanud. Sellele on kaasa aidanud ka kaks olulist muudatust meie lipupäevade kalendris.

Möödunud aasta oli esimene, mil lipupäevadeks olid kõik üldlaulu- ja tantsupeo päevad. Nii lehvib sinimustvalge esmakordselt kogu peonädala vältel – neli päeva järjest. See oli väärikas tunnustus laulu- ja tantsupeole kui meie rahvusliku identiteedi ühele olulisemale kandjale.

Teise olulise muudatusena lisandus lipupäevade hulka kohaliku omavalitsuse volikogude valimispäev. Sellega rõhutame kohaliku demokraatia tähtsust ning kodanike rolli oma kogukonna ja riigi tuleviku kujundamisel.

Mul on hea meel tõdeda, et Eesti lipp on viimase aasta jooksul muutunud ka meie linnades, valdades ja külates veel rohkem nähtavamaks. Selle eest kuulub eriline tänu Eesti Lipu Seltsile, riigi- ja kohaliku omavalitsuse asutustele, koolidele, ettevõtetele ning kõigile neile inimestele, kellele lähevad korda Eesti riik, rahvus, keel ja kultuur. Just neid väärtusi esindab meie sinimustvalge kõige selgemalt.

Tunnustust väärivad ka algatused rajada uusi lipuväljakuid. Ühe sellise plaani on välja käinud Tallinna linn, soovides rajada Pirita tee ja Narva maantee ristmikule lipuväljaku.

See mõte võiks saada veelgi sügavama tähenduse, kui selle elluviimisel leitaks lahendus ka Maarjamäe obeliskile ja selle kõrval oleva memoriaali küsimusele. Aastatega on sellest saanud mitte üksnes lagunev ja linnakodanikele ohtlik ehitist, vaid see on paik, mis kannab endas võõra võimu sümbolikat ja pärandit. Me peame sellest vabanema.

Kui selle võõra võimu sümboli asemele rajada väärikas lipuväljak, mis oleks seotud kõrval asuva kommunismiohvrite memoriaaliga, sünniks sellest koht, kus kohtuvad mälu, vabadus ja Eesti riiklus.

Kommunismiohvrite memoriaal jäädvustab nende inimeste mälestust, kes kandsid Eestit oma südames ka kõige raskematel aegadel, kuid kelle saatust ei võimaldanud neil näha oma silmaga Eesti iseseisvuse taastamist. Nende mälestuse kõrval lehvib sinimustvalge oleks

kõnekas sümbol meie rahva järjepidevusest ja vabaduse võidust. Just selline lahendus oleks terviklik, tulevikkuvaatav ning linnakujunduslikult sidus ja väärikas.

Head kaasmaalased!

142 aastat tagasi pühitsetud lipp on täna endiselt meie rahvusliku ühtsuse ja vabaduse sümbol. Hoidkem teda väärilt, kandkem teda uhkusega ning andkem tema tähendus edasi järgmistele põlvkondadele.

Elagu Eesti lipp!

Elagu Eesti!